

Repertorium singularium materiarum

- 3 Absens a domicilio potest citari per iudicem domicilij etiam extra territorium et non comparens punitur et contumax et potest excommunicari. in. c. si. nu. 4. de fo. com. fo. 92.
- 3 Absens autem citatur debet eius procurator requiri si certum est ipsum absentem dimisisse. al. secus. in. c. causam. numero. 1. de dolo et contum. fo. 197.
- 3 Absentes condempnantur absque eo quod requirantur coram iudice si volunt eos defendere. ibi. nu. 4.
- 3 Absens quo ordine et quibus dilationibus preambulis condemnatur. ibi. nu. 15.
- 7 Absente reo culpa sua proceditur ad sententiam. in. c. i. nu. 3. et 6. qui matrimo. accu. pos. fo. 44.
- 6 Absentia presumit fraudulenta nisi abest quis qui ratione alicuius rei debet stare in certo loco. in. c. ex. nu. 1. de cle. no. res. fo. 20.
- ¶ Cosertus. Adde quod ille qui in civitate et loco originis cognatos et consanguineos habet licet non sit in civitate non dicitur absens. celestibus fuit doctrina Bar. in. l. cum scimus. C. de agri. et cens. lib. vi. per tex. in dicta. l. cum scimus. facit quod voluit Ang. de perusio. conf. ceter. inci. Statuto civitatis cautetur quod si quis steterit absens a civitate cum familia: ubi dicitur quod non videtur se absentem esse qui in loco familia et filios suos reliquit qui pars sui corporis sunt per. d. l. cum scimus. circa fine. quod est perpetuo menti tenendum. Et adde quod illud dicitur abesse quod mortuum est. si patet quod verbum abesse verificatur in absentia temporali et in absentia perpetua et naturali. quod non pro statutis que faciunt mentionem de absentia. ita not. do. Domin. de sancto Gemini. in. c. si delegatus. post Arch. et Jo. an. in. h. nota. de offi. dele. lib. vi. et quod multipliciter intelligatur verbum abesse. vide plene per Albe. de rosa. in dictionario suo. in ver. abesse. et in ver. absens. facit quod nota. in cle. causam. de elec. facit quod voluit Ang. conf. ceter. inci. Statuto tractatus cauf. circa si. ubi dicitur quod absentia aliter et aliter in alijs tractatibus capitur prout sua debet ratio subiecte materie et plene non in corp. de fidei. si quis igitur. in gl. in ver. presentes. et no. ff. de pur. l. presens. et l. qui mortis. et l. absentem. ff. de verb. sig. et vide do. Albb. in. c. An. de maio. et obe. ubi querit qui dicantur absentes vel presentes. dicitur quod in factis concernentibus totam provinciam: existentes in provincia dicantur presentes in concernentibus vero diocesim omnes que sunt in diocesi: ut in. c. si. qui matri. accu. non pos. in concernentibus autem civitatem seu castrum illi qui sunt in civitate seu castro: ut in aut. hoc ius porrectum. C. de sa. san. ec. et facit. c. quia propter. de elec. et vide quod do. Albb. in. c. de quarta. de preferip. nu. 30. ver. tertio ad declarationem predictorum quero.
- 3 Absens causa reip. tandiu excusatur quamdiu durat impedimentum. in. c. ex. posuit nobis. nu. 14. de dila. fo. 137.
- 6 Absens ex causa studij dicitur ex causa probabili abesse. in. c. i. nu. 5. de cle. mil. fo. 209.
- 2 Absens tenetur in levis causis constituere procuratorem. in. c. i. nu. me. 3. de procu. fo. 140.
- 3 Absens quis dicitur et quomodo capiatur. in. c. si. numero. 2. ut lit. no. contesta. fo. 114.
- 6 **Absolutio** a iuramento non potest fieri etiam a papa sine causa. in. c. a nobis tua. nu. 4. de deci. fo. 150.
- 4 Absolutus ab excommunicatione: an teneatur prestare cautionem iuramentum vel fidei iuramentum: vel pignoratitiam. in. c. ad nostram. el. i. nu. me. 1. de iure iur. fo. 132.
- 4 Absolutio an teneat parte non citata. in. c. i. nu. 3. de iure iur. fo. 117.
- 7 Absolutio non datur nisi petenti. in. c. significasti. nu. 7. de eo qui dur. in matri. fo. 24.
- 2 Absolutio a iuramento potest per episcopum concedi. in. c. ad aures. nu. 9. de his que vi met. causa. fo. 151.
- 7 Absolutio ab excommunicatione non debet fieri nisi citato illo ad cuius instantiam est facta excommunicatio nisi periculum sit in mora. in. c. per tuas. nu. 13. de sen. ex. fo. 177.
- 1 Absolutio facta a non habente auctoritatem valet quod talis absolutes tolerabatur. in. c. dudum. el. h. nu. 21. de elec. fo. 177.
- 4 Absolutio potest peti a iuramento quod continet turpitudinem ex parte exigentis: licet non vergat in dispendium salutis iurantis. in. c. peruenit. el. j. nu. 1. de iure iur. fo. 127.
- 7 Absolutio ab excommunicatione: an possit fieri per laicum in casu necessitatis. in. c. a nobis. el. h. nu. 10. de sen. ex. fo. 123.
- 7 Absolutio ab excommunicatione regulariter spectat ad episcopum. in. c. monachi. nu. 3. de sen. ex. fo. 115.
- 5 Absolutio ab excommunicatione non est non petenti impedienda nisi ubi immineret vitia publica. in. c. apostolice. nu. 1. de excep. fo. 14.
- 7 Absolutio ab excommunicatione quam tunc quis reservatur pape tamen in articulo mortis solet et potest fieri ab episcopo per totum. in. c. tua. nu. 3. de sen. ex. fo. 120.
- ¶ Absolutio ab excommunicatione reservata pape: an possit fieri per eius legatum. ibi. nu. 4.
- ¶ Et vide in. c. seq. eo. titu.

- 3 Absolutio ab excommunicatione an requirat speciale mandatum. in. c. intellexerimus. nu. 1. de iudi. fo. 23.
- 3 Absolvens ab instantia iudicij non debet exprimere causam absolutio nisi in sententia et idem in alijs absolutio. in. c. examinata. nu. 8. et 22. de iudi. fo. 38. et 40.
- ¶ Cosertus doctor excellentissimus. Vide do. Ant. de bu. in. d. c. examinata. ubi dicitur quod debet exprimere causam absolutio in sententia. et subdit in tantum hoc esse verum quod aliter non valet absolutio. allegat. in. aut. de iudi. §. oportet. col. vi. et dicit hoc tenere Jo. an. in. c. sine litibus. de dolo et contu. Albb. in. d. c. examinata. hoc dictum non putat verum: nec Jo. an. fm. cum hoc dicit: sed solum dicit quod iudex volens ex causa absolvere a condemnatione expensarum debet causam exprimere in sententia. unde nihil dicit quando vult absolvere ab instantia: nec tangit an aliter sententia sit nulla. unde dicit quod hoc dicitur Jo. an. non est etiam verum ut ibi per eum. do. meus do. Ant. Bar. in. d. c. examinata. in. r. vj. col. tangit hoc et dicit se reperire Bar. in. d. l. titia. ff. de accusa. hoc sententem. et adducit glo. in. d. l. titia. que fm. eum hoc dicit: quam Ang. reputat ibi valde singularem sed per verbum forte dicit illa non esse vera ex eo: quia presumitur lata ex causa inepitum dicit et sententia non habens causam restringitur ad acta. l. fin. C. de suspen. l. h. C. de sent. que sine certa quantitate dicit quod de novo agi poterit: licet non fuerit incerta causa in absoluteione Raph. fm. eum ibi dicit quod iudex discretus hoc declarare in sententia per no. in. l. h. §. ignominie causa. ff. de his qui not. in. fa. Sibi videtur quod causa inferenda sit de necessitate per tex. in. l. properandum. §. illo. ff. de iudi. in ver. iudice hoc ipsum in sua sententia manifestante. et arguit sic: Absolutio absolute positi exponitur conditionaliter. l. a testatore. ff. de condi. et demon. cum si. sed in. d. §. illo. apponuntur absolute positi. ergo exponuntur conditionaliter: ut apparet in. d. ver. in dicit et c. per illum tex. dicit cofundit glo. in. d. l. §. ff. si mens. fal. mo. dix. et doctrinam Ang. et sequacium adducit et secundo tex. in. d. c. examinata. in ver. nec rei vindicatione. ubi papa exprimit causam. ergo et nos exprimere debemus. facit in arg. c. in causis. de re iudi. tertio adducit in similitudinem dictum Bar. in. l. lucius. ff. de his qui not. in. fa. ubi dicit quod licet testis reddat bonam causam dicit sui et tamen in dicit videtur quod non dicat verum quod potest non adhibere sibi fidem: debet tamen exprimere causam quare sibi non credit. et per ista motiva dicit dictum do. Ant. et Jo. an. corroboreari et firmari. Jo. de imo. in. d. c. examinata. colligit id quod tenet do. Ant. et in hoc indistincte procedat dicit se de hoc dictum in. c. sinem litibus. de dolo et contu. et ibi nihil dicit. do. Franc. are. modernus in. d. c. examinata. in. fi. dicit pro concordia sic distinguendum quod aut ex actis potest patere certa causa absolutio. et tunc valet sententia que solet certificari et sustentari per relationem ad acta. ut in. l. h. et ibi not. C. de sen. que sine certa quantitate in. l. si quis ad exhibendum. ff. de excep. rei iudi. Si vero non potest patere de certa causa et tunc cum licet Albb. dicit quod videtur facta absolutio ex causa que minus preiudicat per. l. he. cause. ff. de suspen. tamen probabilis potest dici quod ista sententia tunc red dicitur incerta et ideo nulla: et ideo procedat dictum Ant. et Spe. in. ti. de senten. prola. §. qualiter. ver. si. verum. ubi tenet expresse quod causa debeat exprimi. do. Alex. de imo. in. d. l. titia. ff. de accu. in apost. refert docto. s. do. Ant. et Jo. an. et Jo. de imo. in preallegatis locis et allegat Bald. in. l. si ea. in prin. et in. h. col. C. qui accu. non pos. sed reuera Balabi in terminis nostris non tangit hac questionem. vide eundem Alexan. latius et plenius in. d. §. illo proculdubio. circa prin. ubi refert doc. in. d. l. h. §. ignominie. et in locis superius allegatis. Sibi placet opti. do. Ant. et glo. in. d. l. properandum. §. in illo. quod iudex tenetur exprimere causam in sententia ne pereat ius agendi ex toto ipsi actori per. l. h. §. senatus. et quod voluit ibi glo. ff. de iure fit. in. l. silinffa. §. diu. et ibi glo. ff. de leg. i. cum iuribus allegatis ibi in ipsis gl. et in gl. d. §. illo. et moveor hac ratione vbi cumque iudex propter inceptam actionem videtur ab absoluteo: propter aliam causam que ex actis colligitur. vel ex modo agendi posset obtinere actor et ius fovere debet exprimere causam: propter quam absoluit nec pereat sibi alia. et ideo in dicit in sententia debet sibi referre aliam causam per tex. singul. in. l. beblus. ff. de pactis dota. quem fecit sing. Ang. in. l. claudius. ff. qui poss. in pig. ba. bea. et dixi. §. in alio ver. inci. Absolutio vbi cumque apparet. nec obstat quod dicit Albb. quod regula est in contrarium quia fateor: tamen fallit in sententia absolutio ab observatione et instantia iudicij per. d. §. illo. et d. ca. examinata. et ita firmat Specu. in. titu. de sen. prola. §. qualiter. ver. verum. ubi ponit inter alios causas fallentie istum casum nostrum: et enumerat do. Albb. in. c. nobis. in. j. col. de re iudi. post Jo. an. et ista est communis opti. communiter approbata nec ob. si dicitur quod non reperit ius re cautum quia imo reperitur. ut in. d. c. examinata. et in. d. §. illa et diu. cta ubi glo. que loquitur per verbum debet quod importat necessitatem. Bar. in. l. creditores. C. de pig. gl. in cle. attendentes. de sta. mo. licet aliter dicitur in. d. l. §. ff. si mens. fal. mo. dix. et si ex actis appareret habere turpitudinem ac si effet expressum. ut. §. dicitur est: preterea quod dicitur verbum appositum in. l. no. apponitur sine mysterio. glo. in. c. solite. super ver. et inq. de maio. et obe. et facit. et Bar. in. rub. C. de contraben. emp. cum si. sed in dicto. §. illo. et. d. c. examinata. imperator et papa volunt exprimere causam